

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 12den JULY, 1828. N. 28.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

VERTALING

DER OORLOGS VERKLARING VAN RUSLAND TEGEN TURKYEN.

"De wensch van Rusland om met eene naburige natie in vrede te blyven is verydeld geworden. Zestien jaren zyn verloopen sedert den vrede van Bucharest; en sints datzelfde tydstip heeft de Porte tegenstrydig met de bepalingen van dat traktaat gehandeld, hare beloften ontduikt en derzelver vervulling onnoemlyke malen uitgesteld; en zeer vele bewyzen, welke het keizerlyke kabinet zal aanhalen, zyn de onwedersprekelyke getuigen van deze dwaze vyandelyke geneigdheid der staatkunde van den Divan. By meer dan eene gelegenheid inzonderheid in 1821, nam de Porte ten opzigte van Rusland een mistrouwend en vyandelyke karakter aan. Sedert de laatst verloopene drie maanden heeft zy weder dat karakter aangenomen door formele akten en maatregels, welken aan geheel Europa bekend zyn.

"Op denzelfden dag dat de ambassadeurs der drie verbondene mogendheden, die door eene overeenkomst, vry van alle zelfbelang, vereenigd zyn in eene zaak, welke geene andere is dan die van het geloof en der lydende menschheid, by hun vertrek uit Konstantinopel, den vurigen wensch geuit hadden om den vrede te behouden, heeft de Porte al de natien, welken het Mahomedaansche geloof belyden, opgeroepen om zich tegen Rusland te wapenen; zy heeft haar verklaard als de onverzoenlyke vyandin van het Islamismus en beschuldigd van het oogmerk te hebben, om het Ottomanische ryk omver te werpen; en terwyl zy haar besluit te kennen gaf om onderhandelingen aantehouden alleenlyk om tyd ter wapening te winnen, maar nimmer voornemens is geweest de zakelyke bepalingen van het traktaat van Akerman te vervullen, verklaart zy, dat traktaat te hebben [illegible] met geen ander doel dan om hetzelve te verbreken.

"Naauwelyks had de Sultan jegens de onderdanen van zyne kroon gesproken, of de voorregten der Russische vlag werden instantelyk geschonden, de schepen, welke bevoorregt waren, werden aangehouden, derzelver ladingen aangehaald, en de schippers dier vaartuigen verpligt, om op willekeurige bepaalde pryzen die ladingen te verkoopen; het bedrag van eene onvolkomene en langzame betaling op de helfte na verminderd; en de onderdanen van zyne majesteit den keizer gedwongen, zich tot de klasse der Rajas te vernederen of gezamentlyk de domeinen van het Ottomanische gouvernement te ontruimen. Generaal Paskewitsch, na eenen roemryken veldtogt, was in onderhandeling van een vredes traktaat met Persien, en de voorwaarden van hetzelve waren reeds door het hof van Teheran aangenomen.— Eensklaps nam onverschilligheid de plaats in van de vurige begeerte welke betoond is geworden voor het volvoeren van eene overeenkomst, dewelke door de beide partyen in al derzelver byzonderheden goedgekeurd was.— Dit verwyl werd opgevolgd door zwarigheden, en geloofwaardige berigten, ontdekten het geheim, dat de Porte beloofd heeft eene afwending te maken, hetwelk geschiedde om ons te noodzaken nieuwe pogingen aantewenden.

"Pas was de vrede van 1812 geteekend, of de Porte dacht dat de moeyelyke maar veranderlyke omstandigheden, waarin Rusland zich toen bevond straffeloos konden waargenomen worden om de schennissen harer verbintenissen te verdubbelen. Eene amnestie werd aan de Serviers beloofd; in stede daarvan had eene overweldiging en eene verschrikkelyke slagting plaats. De voorregten van Moldavien en Wallachien werden gewaarborgd; maar een stelsel van plundering volmaakte de verwoesting van deze provintien. De invallen der volkstammen welken de linker oevers van Kuban bewonen moesten door de Porte voorgekomen worden; maar Turkye, zich niet te vreden stellende vorderingen voortegeven op verscheidene fortressen, welken volstrekt onontbeerlyk zyn voor de veiligheid van onze Aziatische bezittingen—vorderingen waarvan de ongegrondheid door de Porte zelve by het sluiten van het traktaat van Akorman bekend werd—maakte dezelven nog zwakker, door op de kusten van de Zwarte Zee en zelfs in onze nabuurschap, den slaven handel, roovery en allerhande buitensporigheden te gedogen.

"Nog meer: toen als thans, werden de schepen voerende de Russische vlag in de Bosphorus aangehouden, derzelver ladingen aangehaald en de bepalingen van het handels traktaat, gesloten in 1783, openlyk geschonden. En dit had plaats terzelver tyd dat de wapens van zyne Majesteit den Keizer Alexander onsterfelyker gedachtenis, met de zuiverste roem en overwinning in eene geheiligde zaak bekroond werden. Niets hinderde hem zyne wapens tegen het Ottomannische ryk te keeren. Doch die Monarch, een vreedzaam overwinnaar, verheven boven alle vyandelyk gevoel, vermeed zelfs de regtvaardigste gelegenheid de beledigingen te straffen welken hem aangedaan werden en wilde niet weder den aan Europa door edelmoedige pogingen en met edel voornemens, hersteldén vrede, terstond na deszelfs bevestiging verbreken. Vyf jaren lang bleef de Divan onbeweeglyk voor de bevredigende aanbiedingen van Keizer Alexander en poogde zyn geduld ten einde te brengen, zyne regten te betwisten, zyne goede voornemens te betwyfelen, en de overtreffende magt van Rusland te wantrouwen, die zich alleenlyk door den wensch om den algemeenen vrede te behouden, verpligt achtte, derzelver geduld tot het uiterste te oefenen.

"En echter zou een oorlog met Turkye Rusland in geenendeele in eenige moeyelykheden met de andere bondgenoten gebragt hebben. Geene overeenkomst behelst eenig waarborg of stellige verpligting waarby het lot van het Ottomannische ryk begrepen wordt in de bevredigende bepalingen van 1814 en 1815, onder welkers bescherming het beschaafde en Christen Europa zich uitrustte na deszelfs langdurige twisten, en de gouvernementen zich vereenigd vonden door de herdenking van onderling behaalden roem en eene gelukkige overeenkomst in grondbeginzelen en inzigten. Na vyf jaren van welgemeende pogingen, ondersteund door de vertegenwoordigers van Rusland, en gelyke lange ontwykingen en uitstellen aan de zyde van de Porte; na dat verscheidene punten der onderhandeling betreffende de uitvoering van det traktaat van Bucharest geheel vereffend waren, brak een algemeene opstand uit in de Morea; en de vyandelyke inval van den aanvoerder eenen [illegible] verwekte in het Turksche gouvernement en de natie, al de gistingen van blinde haat tegen de Christenen in hetzelve, zonder onderscheid te maken tusschen den schuldige en onschuldige. Rusland haperde geen oogenblik om deszelfs afkeuring te kennen te geven omtrent de onderneming van Prins Ypsilanti; doch terzelfde tyd begeerde zy dat er onderscheid gemaakt wierde van dat gedeelte der onschuldige bevolking met de oproerige, welke ontwapend en gestraft moest worden. Deze raadgevingen werden verworpen, de vertegenwoordiger van zyne Keizerlyke Majesteit werd in zyne woning beledigd, de voorname Grieksche geestelyken met den Patriarch aan hun hoofd ondergingen eene schandelyke hoofd straf, midden onder de plegtigheden van onze heilige godsdienst en alle kristenen zonder eenig onderscheid, werden overweldigd, geplunderd en vermoord buiten eenig regterlyk vonnis; het overschot redde zich met de vlugt. De vlam des oproers ver van te verminderen, verhief zich intusschen van alle zyden. Vruchteloos trachtte de Russische Ambassadeur de Porte een goeden dienst te bewyzen; vruchteloos toonde hy door zyne nota van den 6den July 1827, een weg van veiligheid en verzoening aan. Na dat hy zich verzet had tegen de misdaden en opwellingen der woede, zonder voorbeeld in de geschiedenis, vond hy zich verpligt de bevelen van zynen Souverein te gehoorzamen en Konstantinopel te verlaten.

"Het gedrag des Divans niettegenstaande de voorbeeldelyke getrouwheid van de Serviers, werd dag voor dag vyandelyker tegen hen; en de bezetting van Moldavie en Wallachie werd uitgesteld in weerwil der plegtige verzekeringen, gegeven door de vertegenwoordigers van Groot Brittanje en zelfs in weerwil der blykbare gewilligheid van Rusland, om zoodra die provintien opgegeven wierden, deszelfs vorige betrekkingen met de Porte te hernieuwen.

"Zoo vele vyandelyke maatregels konden niet missen ten laatste het geduld van Keizer Alexander uitteputten. In de maand van October 1825, zond hy een nadrukkelyk manifest aan het Ottomanische ministerie en heeft verklaard dat hy de betrekkingen met Turkye in order zoude brengen, overeenkomstig de regten en belangens van zyn ryk, toen een vroegtydige dood hem uit de liefde van zyn volk wegrukte.

"Eene nieuwe regering begon en gaf een verder bewys van die liefde voor de vrede, welke het vorige gouvernement ons als eene schoone erfenis nagelaten had. De keizer Nicolaas was niet op den troon geklommen of hy begon onderhandelingen met de Porte te openen ter vereffening van verscheidene verschillen welke Rusland alleen betroffen; en op den 23sten Maart en den 4den April 1826, legde hy gezamenlyk met zyne majesteit den koning van Groot Brittanje den grondslag van eene bemiddeling, welke het algemeene welzyn, gebiedend vorderde.

"Onder zoodanige bescherming werden de onderhandelingen van Akerman geopend. Derzelver uitslag was het sluiten van eene nieuwe overeenkomst by het traktaat van Bucharest, welkers voorwaarden het zegel draagt van die overlegde bedaardheid, welke, onderwerpende elke vordering aan de onmiddelyke grondbeginselen van strikte geregtigheid, noch de voordeelen van toestand, noch de overtreffende sterkte of de gemakkelykheid van overwinning berekent. Het zenden van eene permanente commissie naar Konstantinopel volgde weldra hierop, en de Porte kon zich deswege niet genoegzaam gelukwenschen. Het traktaat van den 6den July 1827 bevestigde schielyk in het aanzyn van de wereld, de belanglooze grondbeginzelen, welken in het Protocol van den 4den April voorgehouden werden.

"Aanvankelyke onderhandelingen, welke aan de Porte, vertrouwelyk al de plannen van de drie hoven open legden, berigten haar, terzelver tyd, dat in geval van weigering, de vereenigde vloten dezer drie hoven verpligt zouden zyn, een einde te maken, aan een geschil hetwelk niet langer bestaanbaar was, met de veiligheid der zeeën, de behoefte van den handel en de beschaving van de rest van Europa.

"De Porte sloeg al deze waarschuwingen in den wind. Een bevelhebber der Ottomanische troepen had naauwelyk een provisionelen wapenstilstand gesloten, of verbrak zyn gegeven woord, hetgeen ten laatste het bezigen van geweld noodzakelyk maakte. De slag van Navarino volgde hierop. Dit was het onvermydelyke gevolg van blykbare schending van goede trouw en openbaar aanval. Dit gevecht zelve gaf Rusland en deszelfs bondgenooten eene andere gelegenheid om aan den Divan hare wenschen voor het behoud van den algemeenen vrede uittedrukken, denzelve over de gansche Levant uittebreiden en denzelve daartestellen op zoodanige voorwaarden, welke het Ottomanische ryk kon byvoegen tot de onderlinge waarborgen die dezelven vergezellen en welke, door redelyke toegevingen, voor de Porte, de voordeelen van volmaakte zekerheid zouden behalen.

"Rusland thans in eenen toestand geplaatst zynde, waarin hare eer en hare belangens haar niet langer gedogen te blyven, verklaart den oorlog tegen de Ottomanische Porte; niet zonder leedwezen echter, na zestien achtereenvolgende jaren alles aangewend te hebben, om de Porte van de rampen des oorlogs te bevryden. De oorzaken van dezen oorlog toonen genoegzaam aan wat daarmede beoogmerkt wordt. Turkye is daarvan de oorzaak, daarom zal hy den last op zich nemen, om al de deswege gedane onkosten en de door zyne keizerlyke majesteits onderdanen geledene verliezen te vergoeden. Dezelve ondernomen zynde om het verbond, hetwelk de Porte als niet meer bestaande beschouwt, te doen gelden, zal men trachten deszelfs krachtdadige uitvoering te erlangen; en daartoe gedwongen zynde door de gebiedende behoeften, ter verzekering, in het toekomende, der onschendbare vryheid des handels van de Zwarte Zee en de vaart van de Bosphorus, zal men zich ook deze vryheid pogen te verzekeren, hetwelke voor al de Europische staten even voordeelig is.

"Niettemin is Rusland ver af van heerschzuchtige plannen te hebben. Er zyn landen en volken genoeg, die hare wetten gehoorzamen; en genoegzame zorgen zyn reeds verbonden aan de uitgestrektheid van hare domeinen.

"Eindelyk, schoon Rusland in oorlog is met de Porte om redenen welke onafhankelyk zyn van de overeenkomst van den 6den July, heeft zy echter niet afgeweken en zal niet afwyken van de bepalingen dier acte.— Dezelve legt geene verpligting op Rusland om hare vorige gewigtige regten opteofferen, noch om opzettelyke aangedane beledigingen te verdragen, of geene schadevergoeding te eischen wegens zeer zware aangedane schaden. De bondgenooten zullen Rusland altyd gereed vinden om gezamenlyk met hen te handelen in de volvoering van het traktaat van Londen, steeds yverig om medetewerken in een werk, hetwelk aan hare zorg is aanbevolen door den godsdient en al het gevoel, hetwelk eer doet aan menschelykheid, steeds genegen gebruik te maken van haren toestand alleenlyk voor de spoedige volvoering van het traktaat van den 6den July, maar geenzins om eenige verandering te maken in deszelfs natuur of uitwerkselen.

"De keizer zal zyne wapenen niet nederleggen, voor dat hy de in deze verklaring gemelde uitkomsten zal verkregen hebben; en hy verwacht dezelve van de zegeningen van HEM, by wien geregtigheid en een zuiver geweten, zich nooit vruchteloos vervoegd hebben.

"Gegeven te St. Petersburg, den 14den (26sten April) 1828."

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut ! doen te weten.

Dat op voordragt van de Kamer van Koophandel noodig en raadzaam geoordeeld is, eenen Wyn-Roeyer, Graan en Houtmeter en Weger op dit eiland aan te stellen en dat dienvolgens daartoe benoemd en aangesteld is de Heer Jan Hendrik Perret Gentil, onder genot van de emolumenten, dewelke op het hieraan annexe tarief zyn genoemd.

Wy gelasten en bevelen derhalve allen ende eenen iegelyken alhier te lande, om den voornoemden Jan Hendrik Perret Gentil als Wyn-Roeyer, Graan en Houtmeter en Weger op dit eiland te erkennen.

Gearresteerd op Curaçao den 19den Juny 1828.

De Directeur ad interim in Rade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao den 23sten der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Provisioneel Tarief van Emolumenten die door de Kamer van Koophandel voorgedragen en door Directeur in Rade van Policie goedgekeurd zyn, voor den Wyn-Roeyer, Graan en Houtmeter en Weger op Curaçao.

Voor het Pylen.

Van een pyp of boco . . . . . ƒ 00 30
— een halve pyp of okshoofd, anker of mindere fust . . „ 00 15

Voor het Wegen.

Van een okshoofd of boco . . „ 00 30
— een half okshoofd, tierce-anker of anker . . . . . „ 00 15
— eenig ander kleiner fust of stuk, zonder onderscheid . „ 00 07½
Voor het gebruik van een stel [illegible] en gewigten per dag . . . . . . „ 1 00
De kosten van het transport daarvan zyn voor rekening van den gebruiker derzelve.
Vacatie by het wegen buiten het gebouw van de Waag, van 'smorgens zeven tot 'snamiddags drie ure . . . . . „ 2 00

Voor het Meten.

Van granen, per schepel . . „ 00 02
— Mahogny hout per blok . „ 00 15
Voor het afgeven van een certificaat in triple . . . . . „ 4 00

De voormelde emolumenten mogen eeniglyk van den genen gevorderd worden, welke vrywillig van den dienst van den voormelden ambtenaar zal hebben gebruik gemaakt.

Gearresteerd by besluit van Directeur in Rade van Policie dd. 19den Juny 1828.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 23sten der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut ! doen te weten :

Nademaal het noodig geoordeeld is de mannelyke leden van de Roomsch Catholyke gemeente alhier, dewelke den vollen ouderdom van achttien jaren hebben bereikt op te roepen om, gelyk alle andere dienstpligtigen, tot den schutterlyken dienst ingeschreven te worden.

Zoo gelasten wy by deze, al de mannelyke leden van de Roomsch Catholyke gemeente op dit eiland, dewelke den vollen ouderdom van achttien jaren hebben bereikt om, ter plaatsen, dagen en uren hierna te melden, te verschynen, ten einde door de Commissie ter indeeling tot en vrystelling van den schutterlyken dienst, in de onderscheidene corpsen der gewapende burgermagt te worden ingedeeld.

namelyk :

De genen dewelke in het stads district woonachtig zyn, op Donderdag den 10den dezer des namiddags te vier ure, op de exercitie plaats der schuttery op Scharlo.

En alle die in de oost, middel of west divisie wonen, op den 17den dezer des namiddags te vier ure, ter gewone vergaderplaats van den Landstorm in elke divisie.

Zullende de genen dewelke daaraan in gebreken blyven, de boete verbeuren of de straf ondergaan, dewelke by het derde artikel van het reglement voor de Schuttery is vastgesteld.

Gearresteerd op Curaçao den 3den July 1828, het vyftiende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, op Pietermaay, Scharlo en aan de Overzyde der haven, den 4den daaropvolgende.

W. PRINCE, Sec.

Algemeene Secretary, Curaçao den 5den July 1828.

DE natemeldene benoeming is door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie gedaan ; namelyk, van den Heer J. H. Romer tot Wykmeester van de 1ste Wyk in de Willem Stad, in de plaats van den Heer C. Gorsira dewelke, op verzoek, honorabel ontslag bekomen heeft.

W. PRINCE, Sec.

Algemeene Secretary, Curaçao den 9den July 1828.

DE natemeldene benoeming is door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie gedaan : namelyk, van den Heer J. C. Timmer tot Wykmeester van de Wyk No. 1 op Pietermani, in de plaats van den Heer P. Craneveldt dewelke, op verzoek, honorabel ontslag heeft bekomen.

W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende Commissaris van Policie be-[illegible] de bestaande bepalingen daartegen, by en omtrent de Berg Altena, en het zoogenaamd Princen Hof, weder een groote kwantiteit klei is uitgegraven, waardoor de wegen aldaar smaller, alzoo gevaarlyk voor de voorbygangers worden gemaakt ; waarschouwt by deze allen die zich daaraan schuldig maken of wel tot het graven last geven, zich van die handelwyze te onthouden, zullende tegen de overtreders gestrengelyk conform de bestaande wetten gehandeld worden.

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 7den July 1828.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 11den July 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen ; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Den 27sten Juny 1828.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als by appointement van den WelEd. Achtb. Raad van Policie geautoriseerd zynde tot redding van den Boedel van Dew. P. A. QUANT, zullen op den 14den der aanstaande maand July op zeer voordeelige conditie by Publieke Opveiling, ter Weeskamer doen verkoopen ; een Huis staande en gelegen op Pietermaai in de Wyk 3 onder No. 245 en 246 ; als mede een Slaaf.

G. VOS, J. Z. qq.
B. A. CANCRYN, qq.

DE ondergeteekende maakt mits deze bekend dat de nominele firma van JEOSUAH DE SOLA & SON, welke om redenen, vermeld by acte Secretariaal tot dien effect de dato 22sten November 1811 gepasseerd tot nu toe bestaan heeft, door hem na den 31sten July aanstaande niet meer zal worden gebruikt, en dat zyne nieuwe transactien na die dato geteekend zullen worden met de naam van hem ondergeteekende alleen die van

JEOSUAH DE SOLA.

Den 7den July 1828.

ADVERTISSEMENT.

DE Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer James Bushanan, vinden zich verpligt tot voorkoming van alle onaangenaamheden, aan de debiteuren van gemelden boedel mits deze te herinneren, dat de aan hun by vorige kennisgeving verleende tyd tot betaling hunner respective schulden reeds geexpireerd of verschenen is.

Den 27sten Juny 1828.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden als Erfgenamen in den Boedel en Nalatenschap van wylen hunne Moeder Mejufvrouw ESTER PENSO, Weduwe van hunnen Vader den Heer ISAAC ABRAHAM DE MARCHENA, zullen op Maandag den 4den Augustus dezes jaars, by Publieke Opveilinge verkoopen als :

Een Huis staande en gelegen in de Heere Straat, Wyk 1, No. 33.

Een Huis staande en gelegen in de Breede Straat, Wyk 2, No. 111.

Twee Huizen staande en gelegen in de Wind Straat, Wyk 3, No. 167 en 188.

Een stuk Grond staande en gelegen aan de Overzyde dezer Haven, aan de oostzyde van de weg naar Cortyn.

Als mede eenige Zilverwerk, Meubelen, &c.

De koop kondiitien zullen op den verkoop dag worden bekend gemaakt.

ABM. DE MARCHENA.
MOSES DE MARCHENA.
Dew. ABM. PINEDO.
Dew. GAB. PINEDO.

Den 10den July 1828.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

5.	bark Sin Pensar, Martes,	Isle d'Aves
	golet Mary, Sicard,	La Guayra
7.	bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
	—— Generaal Paez, Clark,	New York
9.	bark Eendragt, Wever,	Aruba

UITGEKLAARD—JULY.

5. bark Drie Gebroeders, Oduber,
7. —— Margaritha, Gaudio,
9. —— Drie Gebroeders, Flemming,
golet La Prueva, Piñero,
bark Mary, Dammers,
golet Abeona, Van Grieken,
galjoot Louisa Margaritha, Möller,
10. golet Maria, Sicard,
bark Eendragt, Quant,
11. golet Iliët, Jones,

Met de aankomst van de Amerikaansche brik Generaal Paez, kapitein Clark, op laatstleden Zondag, hebben wy Nieuw Yorksche nieuwspapieren ontvangen tot den 17den Juny ll., welken Europische tydingen van eene maand vroeger behelzen, waaruit wy de belangrykste nieuwsartikelen getrokken en in dit nummer geplaatst hebben.

Passagier met de Generaal Paez aangekomen, De Heer W. R. Brugman.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

NIEUW YORK, JUNY 16.

Berigten uit Java melden dat de neerlaag der Nederlandsche troepen op de rivier Sola bevestigd wordt. De opstand in Java nam een ernstig aanzien aan.

Graaf Capo d'Istria en admiraal Miaulis hebben een einde gemaakt aan de zeeroovery in Griekenland.

Het Engelsche eskader, onder het bevel van Sir Edward Codrington, was aan de kust van de Morea.

De *Liverpool Albion* van den 12den Mei meldt— De berigten uit de oost van Europa zyn zeer oorlogzuchtig. Men veronderstelt dat de Russische troepen reeds vyandelykheden aan de oevers van de Pruth begonnen hebben.

Een Engelsch nieuwspapier meldt het volgende : "Wy hebben, dezen morgen, hooren bevestigen, uit eene achtenswaardige bron, dat na den overtogt van de Pruth, door de Russische armee, op den 27sten ll., er van wege den keizer eene communicatie naar Konstantinopel gezonden werd, met voorstellen op de inwilliging van dewelken, door den Sultan, de verdere aantogt van de Russische troepen zouden voorgekomen worden.— Men zegt dat deze voorstellen hoofdzakelyk op deze drie punten ter neder komen : eerstelyk : Vergoeding der geledene schaden, veroorzaakt door het wegzenden uit Konstantinopel der Russische onderdanen en de inbeslagneming der ladingen van Russische schepen ; tweedens : Waarborg tegen zoodanige voorkomende schaden ; derdens : De vervulling dier voorwaarden, ten opzigte van Griekenland, welken door de drie verbondene mogendheden, krachtens het traktaat van den 6den July 1827, geeischt worden.

Dit berigt mag als eene kennisgeving beschouwd worden, dewyl het gevloeid is uit bronnen van algemeene naauwkeurige mededeelingen ; maar het is zoo onovereenstemmend met waarschynelykheid dat het onmogelyk is, om eenig volstrekt vertrouwen daarop te stellen ; en indien deze zeer matige voorstellen werkelyk gedaan zyn geworden, zouden zy eerder strekken om de opregtheid van Rusland in twyfel te trekken, dan ter overtuiging dat hare voornemens ten opzigte van Turkye zoodanige eene zakelyke verandering ondergaan hebben."

Konstantinopel, April 11.—De inwoners dezer stad zyn in groote vrees, wyl er geene merkelyke verandering is gemaakt geworden in het stelsel van het gouvernement. Inzonderheid zyn de Grieken en Franken zeer beducht dat op den inval der Russen, strengere maatregels voor de veiligheid van de hoofdstad, ten hunnen opzigte zouden genomen worden.

Men heeft vernomen dat, eenige dagen geleden, Russische officieren, de baai van Sizeboli zyn gaan verkennen en de kusten bezigtigen. Daarom gelooft men algemeenlyk dat de Russen daar zullen landen en ten eerste

in de nabyheid van de hoofdstad verschynen. Sizeboli is zeker een voordeelig punt, om in den rug van de Turksche armee aan den oever van de Donau te vallen.

De Sultan echter en de genen die hem omringen schynen voldaan te zyn met de middelen van verdediging; en de taal van den Reis Effendi is niet anders dan hardnekkige tegenstand. Hy zegt dat het Ottomanische ryk in wapen zal gevonden worden en dat de plannen van Rusland aan al de hoven bekend zyn.

JUNY 17.

De *Moniteur* (een Fransch nieuwsblad) van den 13den Mei behelst eene koninglyke ordonnantie, waarby het ligten van 60,000 man uit de klasse van 1827, gelast wordt.

In de zitting der Kamer van de Gedeputeerden, van den 13den Mei, was er een zeer belangryk debat over de lening van tachtig millioenen, waarover de minister van buitenlandsche zaken eene aanspraak deed, bewyzende de noodzakelykheid van dezen maatregel, wegens de belangryke veranderingen welken in de buitenlandsche betrekkingen voorgevallen zyn en bepaalde zich inzonderheid by den oorlog tusschen Rusland en Turkye, aanmerkende dat de respective aangelegenheden van de drie mogendheden met Turkye thans onderlinge uitlegging vereischt, op de wyze, hoedanig het traktaat, hetwelk zy gemeenschappelyk gesloten hebben, uittevoeren.—"Alles wat wy veroorloofd zyn te zeggen, is, dat de bondgenoten van den koning verklaard hebben dat zy van besluit zyn, gelyk hy, om hunne verbintenissen na te komen en de onderwerpen neergelegd in het traktaat van den 6den July te onderhouden.

De Heer Bignon verzette zich tegen deze lening, welke hy als niet noodzakelyk beschouwde. Hy acht de tydingen dat Turkye in gevaar stond van door Rusland omver te worden geworpen als vergroot. De Minister van Marine in antwoord hierop, verklaart dat Frankryk, gelyk men gemeend heeft, niet door den invloed van de kabinetten van de Theems of van de Neva bestierd wordt; maar, zeide hy: Europa is niet in vrede, het is daarom onzen pligt Frankryk instaat te stellen, in die houding te verschynen, welke haar behoort, wanneer zy zich in den stryd moest bemoeyen. "De discussien waren niet geeindigd."

Er is geen twyfel dat de overtogt van de Pruth op den 26sten of 27sten der laatstledene maand heeft plaats gehad, en dat de Russen van die rivier in de prinsdommen Moldavie en Wallachie voortgerukt zyn; maar deze is niet de eenige noch de belangrykste krygsverrigting, waarmede de oorlog een aanvang zal nemen. Men zegt dat de Russen terzelver tyd de Donau zullen overtrekken, in Bulgarien vallen en zoo gezwind als mogelyk is, voortwaards rukken, ondersteunende het hoofd leger door eene landing naby de golf van Varna.

Parys, 2den Mei.—De Hertog van Mortemart vertrok gisteren als Buitengewoon Afgezant naar St. Petersburg; doch men denkt dat hy niet verder dan Warschau zal bereiken, waar hy den keizer Nicholaas zal ontmoeten.

St. Petersburg, 19den April.—De Armeniers zyn zeer blyde wegens de vereeniging van Encau met het Russische Ryk, eene gebeurtenis, welke zy als de herleving van Armenie beschouwen. Zy zeggen dat hunne voorvaders, in de vroegste tyden af derzelver kinderen, in de laatste oogenblikken van hun leven, bevolen hadden, hen, door het geklank van schellen, het oogenblik aantekondigen, waarop zy door Rusland, van het Persische juk mogt verlost worden. De vader van den Armenischen bisschop Nursis heeft hem belet zyn graf te naderen vóór dat het Kristelyk geloof van de Mahomedaansche onderdrukking mogt ontslagen zyn. Op den 10den January geleidde de Aartsbisschop den Generaal Krasowzky naar zyne families begraf plaats, van Schalhazizlan komzarakam, digt by Aschlark, waar hy op zyn vaders tombe sprong.

Op den 13den January werd de eerste steen gelegd van eene Russische kerk, welke te Sardarabad ten koste der Armeniers zal gebouwd worden. Deze kerk zal toegewyd worden aan St. Nicolaas Thaumyturgos. Op den volgenden dag gingen de generaal, de aartsbisschop en verscheidene leden der klooster van Etchmiadgin de plek beschouwen, waarop de monnikken voornemens zyn een monument te rigten ter herdenking der bevryding van de klooster door de Russen op den 29sten Augustus 1827. Vele vreugde bedryven hadden plaats te Tiflis, ter gelegenheid der vrede met Persie. Admiraal Spiredow overleed te Rival, op den 30sten Maart.

Het Bybelsche genootschap te Londen, had eenigen tyd geleden onder de Jooden te Konstantinopel, door middel van den Predikant by de Engelsche Ambassade, eenige duizende bybels verspreid. De Jooden uit nieuwsgierigheid of door andere reden daartoe aangedreven, namen den bybel aan en lazen getrouwelyk in denzelve.—Onlangs vervoegde zich een aantal Jooden by gemelden Predikant, den Heer Hartley en verklaarde dat zy door de leer in den bybel getroffen waren en beleedden dat Jezus de Christus hunnen verwachten en de ware Messias was; en verzochten den Predikant om hen in den Christelyken Godsdienst aantenemen. De voorname Jooden te Konstantinopel dit vernomen hebbende, begaven zich by den Groot Vizier, klaagden de bekeerde Jooden aan, en gaven aan hem een geschenk van eenige duizend piasters. De Groot Vizier liet, zonder forma van proces of anderzins al de bekeerde Jooden of diegenen die den bybel gelezen hadden, oppakken en na de straf van de bastonade ondergaan te hebben in het Arsenaal brengen, ten einde aldaar als slaven aan de publieke werken gebezigd te worden.

Thans bevinden zich in het Arsenaal 400 Jooden slaven en 300 Grieksche slaven welken voor hun' leeftyd tot den dwang arbeid veroordeeld zyn.

Verschillende wegen tot de vereeniging van de Atlantische met den Stillen Oceaan, getrokken uit Robinson's Memoirs of the Mexican Revolution.

Meer dan twee eeuwen geleden wist de *Spaansche* regering, dat er in de provintie *Choco*, in *Nieuw Granada*, het graven van een kanaal van eenige mylen, eene bestaanbare gemeenschap tusschen de twee genoemde oceanen zoude openen, en dat, gedurende den regentyd, wanneer de valleyen van Choco overstroomd waren, *Kano's met landvruchten van de eene zee naar de andere varen;* maar zy verbood op *doodstraffe* alle gemeenschap langs dezen weg. De Pastoor van *Novilla* echter, groef met hulp van alle de Indianen van zyn kerspel, in korten tyd een kanaal tusschen de rivieren *Atrato* en *St. Juan*, (storfende de eerste zich uit in de *Atlantische* en de andere in de stille *Zuid Zee*) het kanaal van de *Raspadura* genoemd. Groote kano's, (*bongos*) met Cacao beladen, voeren er door heen, doch deze gemeenschap werd weldra op last der regering gesloten en de Pastoor bekwam met moeite vergiffenis van zyn vergryp tegen het gouvernement. Ooggetuigen verzekeren, dat het kanaal der *Raspadura*, hoewel thans met zand en struiken belemmerd, nogtans spoedig kan schoon gemaakt worden. Zy voegen er by dat tusschen de bronnen der rivieren *Atrato* en *St. Juan* verscheidene plaatsen gevonden worden, waar nog een beter kanaal dan dat van den pastoor van *Novilla* kan worden gegraven. De afstand tusschen de bevaarbare wateren van *Atrato* en *St. Juan*, is slechts dertien, en van de Zuid Zee tot den *Atlantischen* Oceaan, volgens den loop der bergstroomen, slechts tachtig uren.

Er is dus geen twyfel aan, of er kan eene gemeenschap te water tusschen de beide wereld zeeën in de provintie *Choco* worden geopend, het zy door het vorige kanaal van *Raspadura* te herstellen, het zy door tusschen de beide genoemde rivieren een nieuw te graven; deze weg zoude zekerlyk geene zwaar geladene schepen door aten, daartoe zyn de twee rivieren te ondiep aan den mond en ook te veel door engten belemmerd; maar daar men toch ook door groote platboomde schuiten tamelyken handel kan dryven, zoo verdient deze weg grootelyks in aanmerking te komen; en zal ongetwyfeld de een of andere tyd het kanaal worden van eene uitgebreide vaart, zelfs voor groote schepen.

De rivier *Naipi*, welke een tak is van de *Atrato*, biedt een nog verkieslyker weg aan. Van de haven van *Cupica* aan den Stillen Oceaan, tot aan het punt waar de *Naipi* bevaarbaar wordt, is de afstand slechts 8 uren en het land tusschen beiden is geheel vlak. Hier zou dus zonder moeite een kanaal te graven zyn. De loop van de *Naipi* is zeer krom, en maakt de vaart eenige uren langer dan by den weg der *Raspadura*; maar de omstandigheid, dat de wateren van de *Naipi* zoo digt by de haven van *Cupica* zyn, geeft aan dezen weg een groot voordeel.

De landengte van *Darien*, of, zoo als men haar gewoonlyk noemt, van *Panama*, werd steeds beschouwd als het geschikste punt waar de vereeniging der beide zeeën het gemakkelykst kon plaats hebben. De officiele berigten der *Spaansche* Ingenieurs welken op onderscheidene tyden nauwkeurig deze landengte hebben opgenomen, loopen zeer uiteen. Sommigen zeggen, dat men door het graven van een kanaal slechts twaalf uren lang, aan den voet der bergen, eenen doortogt kon openen van de Golf van *Panama* tot de bevaarbare wateren van *Cruces* of *Chagre;* anderen berigten dat zulk eene gemeenschap te water onmogelyk is, behalven door sluizen en over eene hoogte van 400 voeten. In één punt echter komen allen overeen, namelyk, dat, door een goeden straatweg van *Panama* tot aan de plaats van inscheping aan de rivier *Cruces*, allerlei goederen per as kunnen worden overgebragt en daar die afstand minder dan 8 uren gaands is, zou deze weg ongetwyfeld nog korter zyn dan beide reeds genoemde. In de *Edenburgh Review* van 1810 vindt men nopens eenen doortogt dwars door de landengte van *Panama*: "Het is merkwaardig, dat "deze groote onderneming, zwanger met zulke gewigtige gevolgen voor het menschdom en waaromtrent "hier te lande zoo weinig bekend is, wel verre van een "romanesk of herschenschimmig ontwerp te zyn, inte"geendeel zeer doenlyk, ja gemakkelyk is." De Schryver wyst voorts de middelen aan door welke dit groote werk kan worden tot stand gebragt.

Deskundigen vinden veel intebrengen tegen een kanaal naar de stad *Panama*, dewyl de reede zeer onveilig en de ankerplaats omtrent zeven mylen van de stad is verwyderd, hetwelk eene byna onoverkomelyke en zeer groote zwarigheid uitmaakt, hoewel anders voor den handel zeker voordeeliger dan eenige andere plaats gelegen, als zynde in het middelpunt der nieuwe wereld, en waar het land tusschen de twee zeeën het nauwste is. Wat voorts het onderstelde verschil van water pas tusschen de *Atlantische* en de *Zuid Zee* aangaat, zulks is door *Humbolt* en andere geleerden grondig wederlegd.

De provincie *Costa Rica* of *Nicaragua* is zeer geschikt tot het grootsche plan, om een bevaarbaar kanaal tusschen de twee zeeën aanteleggen; wel verre van daartegen natuurlyke zwarigheden te bezitten, vindt men twee plaatsen waar men met het grootste gemak een kanaal zou kunnen graven: de eene van de kust van *Nicaja* of (*Caldera*) tot het meer van *Leon* 5 ure, de andere van de golf van *Papagayo* tot het meer van *Nicaragua* 8 ure afstands, en voorts door de rivier *St. Juan*, welke in het meer *Nicaragua* ontspringt en in de *Atlantische Zee* valt. De *St. Juan* wordt ondersteld slechts 12 voet water aan hare monding te houden, maar onlangs is het ontdekt dat zy een vaarwater heeft van 25 voeten diepte, met welke omstandigheid de handelaars van de *Honduras* wel bekend zyn; en tegenwoordig reeds zeilen groote brikken en schoeners die rivier op tot in het meer *Nicaragua*. Hetzelve houdt van 3 tot 8 vademen water, en heeft aan deszelfs westelyk uiteinde een riviertje, hetwelk gemeenschap heeft met het byna 8 uren verder gelegen meer van *Leon*. Uit hetzelve, zoo wel als uit het meer van *Nicaragua* leopen eenige riviertjes in de Zuid Zee. Het meer *Leon* ligt 4 1-2 en *Nicaragna* 7 uren van deze zee af. Het land tusschen dezelve en de meeren is geheel vlak, alleen hier en daar door alleenstaande heuvels bezet. De kust van *Nicaja* en de golf van *Papagayo* zyn vry van klippen en ondiepten, vooral in de golf, waarvan de oever zoo diep is, dat een fregat eenige roeden van het strand voor anker kan gaan.

Het klimaat van *Costa Rica*, is niet zoo vernielend als dat van *Choco* en *Panama*. De zee wind uit de Zuid en Atlantische Zeeën verheft zich iederen morgen en verspreidt over de geheele landengte van *Costa Rica* eene gedurige koelte; men houdt dit land voor het gezondste van alle landen tusschen de keerkringen; men vindt daar het best gevormde en sterkste ras van Indianen: de grond is ongemeen vruchtbaar, vooral in de nabyheid van de rivier *St. Juan* en rondom de meeren van *Nicaragua* en *Leon*. De natuur heeft zelve hier een gemeenschap te water gedolven op weinige uren afstands van de Zuid Zee. De geheele afstand van de *Atlantische* Oceaan tot aan de golf van *Papagayo* is 60 à 70 uren; alles op weinige plaatsen na, eene effene vlakte.

Behalve *Costa Rica*, bestaat er nog een ander punt hetwelk voordeelen bezit, welken de verlangde gemeenschap der beide zeeën zeer dienstig zouden zyn; namelyk; De landengte van *Tehuantepec*: het nauwste gedeelte is tusschen de haven van *Guasualco*, in de Mexikaansche golf, en de baai van *Tehuantepec* aan de Zuid Zee. Van den top eens bergs, genaamd *Chillilo* of *La Gineta*, kan men de *Atlantische* en *Zuid* Zeeën duidelyk zien. Eene bergketen loopt door het midden dezer landengte, wier hoogte boven den Oceaan van 5 a 6000, en 3 a 400 voet, afwisselt. Door buitengewone natuurschokken, zyn groote kloven en diepten tusschen deze bergen gevormd, als het ware eenen weg door de natuur tot de bedoelde gemeenschap aangewezen, gedurende de regen tyd bevatten deze scheuren eene verbazende menigte water, hetwelk zich door rivieren zoekt te ontlasten, die aan wederzyde in zee stroomen. De Indianen der landengte vooral die van *Tabasco* en *Tehuantepec*, kunnen den geheelen weg met schuiten afleggen. Men kan van de rivieren in de Zuid Zee het schier eiland *Tehuantepec* tot zoo verre op varen, met schepen die 20 voet water houden, dat er slechts een weg van twaalf of veertien uren, langs de bergen over blyft, alwaar het maken van eenen weg zeer gemakkelyk zoude zyn. *Oaxaca* is bovenal het verkieslykste punt om den doortogt te zoeken. Reeds in 1745, deeden de voornaamste kreolen van *Oaxaca* een vertoog aan den Onderkoning van *Mexico*, waarin zy hem bewezen dat het graven van een kanaal om den handel met de Phillippynsche eilanden te openen, doenlyk is; dat in allen gevalle, wanneer het daarstellen van een kanaal om staatkundige reden moest agter blyven, een groote weg over den bergring kon worden gemaakt, waarover men tot matige pryzen, goederen per as kon vervoeren.—Dan een en ander, werd door de kuiperyen der kooplieden van Vera Cruz, welke de Monopolie van den handel inhielden, zoo sterk tegenwerkt, dat de belanghebbenden op straffe van s'konings ongenade verboden werd, ooit dit punt weder aanteroeren. Later hebben nog, de graaf van *Rivillagigedo* en Don José *Sturrigaray*, beiden in hun' tyd onderkoningen van *Mexico*, en beide mannen die met tegenzin de onnatuurlyke en onstaatkundige beperkingen van Spanje zagen alle moeite aangewend om eene gemeenschap met de *Zuid* en *Atlantische* Zeeën daartestellen; doch zyn even vruchteloos als de bewoners van *Oaxaca*, in hunne pogingen by het gouvernement in Spanje geslaagd en hebben alleen het ongenoegen van het hof daarover ondervonden. Gelukkig zyn de tyden veranderd, en wy mogen met vertrouwen de toekomst te gemoet zien. De sterkste verbeelding, zal zich nauwlyks een denkbeeld kunnen maken, van de heilryke gevolgen die uit dit groote werk, voor onze schoone Curaçaosche haven en den bloei en de welvaart der ingezetenen zullen ontspruiten.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, JUNE 16.

Accounts from Java states that the defeat of the Dutch troops on the river Sola was confirmed. The insurrection in Java was assuming a serious appearance.

Count Capo d'Istria and admiral Miaulis had put an end to piracy in Greece.

The English squadron under Sir Edward Coddrington was on the coast of Morea.

The Paris papers announces the death of Count de Seze, the faithful and corageous defender of Louis XVI.

The London Courier says a panic has been created among the holders of Portuguese Bonds by the report of its being the intention of the Brazilian Plenipotentiaries to withhold the division on the Portuguese stock.

The Liverpool Albion of the 12th of May says—The news from the east of Europe is of a warlike complexion. Ere now the Russians are supposed to have commenced hostilities against the Pruth; but there is not any certain intelligence of this event having actually taken place.

From an English Paper.

We have heard it affirmed this morning, in a very respectable quarter, that, after the crossing of the Pruth by the Russian army on the 27th ult. a communication was forwarded to Constantinople, on the part of the Emperor, with propositions, on a compliance with which by the Sultan the further advance of the troops into the Turkish territory would be prevented. These propositions are said to relate principally to three points: 1st, Reparation for the injury sustained in sending away Russian subjects from Constantinople, and for the seizure of the cargoes of Russian vessels. 2d, Security against the future recurrence of such injuries. 3d, the fulfilment of those conditions, on behalf of Greece demanded by the three allied powers, in virtue of the treaty of the 6th July, 1827. These statements are entitled to notice, because they are derived from sources of general correct information; but they are so much at variance with probability, that it is impossible to place any absolute reliance on them; and, if these very moderate propositions should ultimately prove to have been made, it will rather lead to doubts of the sincerity of Russia, than the conviction that her intentions with regard to Turkey have undergone so material a change.

CONSTANTINOPLE, April 11.—The capital is in great apprehension, as no change is visible in the system of the government. The Greeks and Franks in particular, are apprehensive that on the invasion of the Russians, more rigorous measures may be adopted respecting them for the safety of the capital. It has been known for several days that Russian officers have been reconnoitering the bay of Sizeboli, and surveying the coasts. It is, therefore, now generally believed the Russians will land here, and appear at once in the vicinity of the capital. Sizeboli would certainly be an advantageous point to act in the rear of the Turkish army on the Danube. The Sultan, however, and those about him, seem to be satisfied with their means of defence, and the language of the Reis Effendi indicates only obstinate resistance. His language is that the Ottoman Empire will be found in arms, and that the plans of Russia are now manifest to all the cabinets.

From the Gazette de France, dated May 10.

CONSTANTINOPLE, April 10.—Nothing has occurred for this fortnight. It seems that the Ramazan and the Bairam will pass over in the greatest tranquility, without any concern about the declaration of Russia. The armaments continue, but are not pressed with so much activity as before, the Sultan taking too much pleasure in exercising his troops to pay much attention to the other means of defence. This Prince and the innovators imagine that it is enough to have the troops exercised in the European manner to despise all attack. The opposite party, who may be called the old Turks, who see no salvation of the empire, but in maintaining the ancient usages, look forward with apprehension to the future.

It is they who really think on means of defence, and are desirous of ordering measures which are rejected as old fashioned by the Sultan, and not at all in harmony with the new system. Consequently, there is in every branch of the service a lukewarmness and despondency, which but too clearly betray differences of opinion, and are more to be feared than the foreign enemy.

The people shew their discontent at the little interest which is taken in public affairs; for even when firmans and Proclamations for the general arming are read in the mosques no activity is observed, except in the vicinity of the Seraglio; in the remote quarters there is a degree of indolence and apathy, which indicate a sort of contempt for the orders of the government. In this respect the Capital is tranquil, but it is to be feared that it may be roused, and that the will of the Sultan, to bury himself under the ruins of the Capital, rather than yield for a moment to the Russian power, may be fulfilled.

It seems that the Russians do not intend to confine themselves to the occupation of the principalities, but they will push forward with vigour through Bulgaria towards the Capital, and will support by sea the operations of the army on shore. A landing between Varna and the entrance of the Bosphorus is spoken of. The letters from Odessa leave no doubt on the subject.

The Turkish government is aware of this, and yet it does nothing, or so little that it might be supposed to have no notion of the immense advantage which the enemy will derive from turning the Balkan. It is true that in the Bays of Burgos and Rasa, the only ones in which large ships can anchor, batteries have been erected on shore, and that gun boats have been sent there, but a moveable corps, which might hasten to the several points threatened is totally wanting. The fortresses on the Danube alone are in a satisfactory state.

Hussein Pacha will set out in a few days to form a camp at Daud. Pacha Hassan, who has already left the capital, will act under his command. There has been no change in this capital, except that in the room of Waiwode of Garata, a Nazir of Pera and Galata has been appointed. The late Waiwode is appointed first Adjunct of the Minister of Finance. Paperdschi Achmet, formerly Director of the Arsenal, is the new Nazir of the quarters of the Franks.

We learn nothing from the Morea, but that Count Capo d'Istria is actively engaged in the political, military, and maritime organization, and that Ibrahim is still here with his troops, because his father will not recall him without the consent of the Porte, which would certainly be greatly displeased at his departure.

JUNE 17.

LONDON, MAY 15.

Express from Paris.
Morning Chronicle Office, 4 o'clock A. M.

We have just received the Moniteur of Tuesday morning, and the evening journals, the Messenger des Chambres and Gazette de France, of the same date; but at this late hour can only give an outline of their important contents.

The Moniteur contains a royal ordinance for the levy of 60,000 men, of the class of 1827.

The Messenger des Chambres has a long article relative to Don Miguel, in which it defends the conduct of the French Government against the Quotidienne. It calls the attempt of Don Miguel as usurpation, and says, "We can affirm that the resolution of the cabinet has been unanimous on this subject, and positive declarations recognised the rights of Don Pedro; stating at the same time, that they would consider as an usurpation every attempt of Don Miguel to assume a crown which is to be placed upon another head. The character of such an attempt explains the order given by the Courts to their respective Ambassadors, to quit Lisbon in case the young Prince should assume the title of King of Portugal."

The *Messager* then observes, that these orders have emanated from the Cabinets which have placed the policy of Europe on the basis of legitimacy.

"In another article, the *Messager* commends the moderation which appears in the Russian Declaration, and says, that the basis laid down by Russia as an ultimatum, are so clearly defined, that they afford no grounds for any apprehensions that the balance of Europe will be disturbed.

In the Chamber of Deputies, on the 13th, there was a very interesting debate on the loan of eighty millions, on which the Minister of Foreign Affairs made a speech, showing the necessity of this measure, on account of the important modifications, which have occurred in the foreign relations, and dwelt particularly on the war between Russia and Turkey—observing, that the respective situations of the three Powers with regard to Turkey, now requires some mutual explanations, on the mode of executing the Treaty, which is common to them all.—"All that we are allowed to say at this moment is, that the Allies of the King declare that they are resolved, like him, to keep their engagements, and to sustain the objects laid down by the Treaty of 6th July." M. Bignon opposed the loan, which he considered unnecessary.—He considered the notions that Turkey was in danger of being overthrown by Russia as exaggerated. The Minister of Marine, in reply, declared that France was not directed, as had been insinuated, by any influence from the Banks of the Thames or of the Neva, but, said he, "Europe is not at peace; it is therefore, our duty to enable France to appear in the attitude which becomes it, if it is to interfere in the struggle." The discussion was not terminated.

There is no doubt that the passage of the Pruth took place on the 26th or 27th of last month, and that the Russians advanced from that river into the Principalities of Moldavia and Wallachia. But this is not the only, nor the most important operation with which the war is expected to commence. The Russians, it is said, will cross the Danube about the same time into Bulgaria, & push forward as rapidly as possible, supporting their main army by a landing near the gulph of Verna.

French Funds.—Paris, May 13.—Five per cents. 103f. 10c.; three per cents. 70f. 5c. 10c.

A note, accompanying the express, gives the 3 per cents. at 4 o'clock, 70f. 20c.

The Money Market, May 15.—This has been a very dull day as far as regards continental intelligence, of which the supply was very meagre.

Great fears were entertained that as soon as the French army of occupation should be withdrawn from Spain, violent disturbances would break out. We learn, by accounts from Andalusia, Gallicia, Catalonia, and other Spanish provinces, where discontent was manifested a few months since, that they never were more tranquil than at the latest dates of the advices, which is attributed to the inhabitants being supplied with provisions, especially grain, on comparatively low terms.

The Catholic Question.—On this important motion of Sir Francis Burdett, in the House of Commons, decided on the 12th of May, the ayes and noes are given, and the aggregates are as follows:—Whole number of votes, 542; Paired off, 54; Speaker, 1; Retford unrepresented, 2; Absent, two-thirds favorable, 59; whole numbers, 558; for the motion, 272; against it, 266; majority in favor, 6. On the same night the house resolved itself into a committee and agreed to a report without a division: "That it is expedient to take into consideration the laws affecting his Majesty's Roman Catholic subjects, with a view to a final and conciliatory adjustment, for the peace and strength of the United Kingdom, the stability of the Established Church, and the concord and satisfaction of all classes of his Majesty's subjects." This is the second step in this measure as Mr. Brougham termed it. All further consideration had been deferred until Friday the 16th May.—Instead of following the resolution which pledged the House of Commons to consider the expediency of amending the laws affecting Roman Catholics, by suggesting a tangible amendment to their consideration, Sir F. Burdett, proposes to secure the concurrence of the Upper House to what has been already done in the Lower. He means to draw on the House of Lords step by step, and commit them until they connot recede. The prospect brightens for the Irish Catholics.

Pension to Canning's Family.—The House of Commons have agreed to give a pension of 13,000 a year to the family of this statesman. It was carried by a vote of 161 to 54.

Margaret Nicholson, who attempted to stab the late king, died on the 13th May, in Bethlem Hospital, aged nearly 100 years.

AUDIENCE OF THE GRAND TURK.

The following account of the European ambassadors at the Porte, and the manner in which they are admitted into the Sultan's presence, is extracted from a work, entitled *Deux Annees a Constantinople*, written by a person in the suite of the French Ambassador:

The ambassadors at the Ottoman Porte are those of France, England, Russia, and Holland; Austria has an internuncio at Constantinople; Prussia, and Sweden, ministers plenipotentiary; and Naples, and Denmark, charges d'affairs. Those envoys of the different powers have each guards allotted to them by the Porte, which precede them whenever they go any where. Formerly these were janissaries, clad after a different manner from the janissaries of the barracks, and despised and hated by their comrades for serving those who were not of the faithful for hire; but since the new organisation, these janissaries have been replaced by other guards. It would be wrong to suppose that the envoys of the powers have frequent or easy access to the presence of the Sultan. The Grand Seignor imagines, that it behoves the representative of the prophet to keep himself inaccessible. Widely different from our princes who, classing affability amongst the Royal virtues, multiply receptions of all kinds, the Turk imagines them to compromise his grandeur, and would suppress them entirely, if he could do it without weakening his policy.

"The Ambassadors see his highness only twice during the term of their embassy,—at their arrival and their departure. All affairs are carried on through the *drogmans*, or interpreters, attached to the different legations. They treat every two or three days with the Ottoman ministers.

"The first audience granted by the Sultan to the ambassador is solemn. Count Guilleminot having had his some while before my arrival in this country, I could not assist at it; but I profited by that obtained by the representative of the King of Holland, who willingly invited me.

"The day on which an ambassador is called to remit his credentials to his highness, an escort, composed of three or four hundred troops, is sent to him by the Porte: it is a custom, the origin of which is of considerable antiquity.

"This honor was reserved exclusively to the janissaries, the first military body of the empire. They accepted it readily, as a gratuity always accompanied this service.

"At five in the morning numerous companies of janissaries, in full accoutrements, were found collected at the gate of the Dutch palace at Pera. They ranged themselves in march at the head of the procession; after came the ambassador, his secretaries, interpreters, and the principal Dutch merchants, all on horseback. Descending thus to the sea coast at Galata, we were received into caiques, handsomely decorated, and we passed to the Turkish quarter.

"The *Topchi-bachi* (chief of cannoneers) and some officers of the palace, whom the Grand Turk had sent before us, attended us to the beach, we were then furnished with horses, richly caparisoned, and in this state were conducted to the seraglio, where we entered a kiosk, the pavilion destined for our reception.

"After a repast followed by coffee, and a display of the presents from Holland, the author proceeds:—"We were at length introduced into the presence of the Grand Turk, whom I saw for the first time. He was in an apartment, the tapestry of which was of superb cashmere; he was seated, cross-legged, on a throne covered with jewels, and surmounted by a brilliant canopy. He wore a pelisse of green stuff, trimmed with the fur of the black fox of Russia; a poignard, studded with diamonds, was at his breast; and an egret fastened by a cluster of diamonds decorated his magnificent turban. Mahmoud is a large and well-built man; his features are hard; he has a quick eye, a countenance of assurance and an attitude bold and imposing."